

Δεκέμβριος 2014
έτος 41ο
άρ. φύλ. 675

ΕΠΛΑΣΕΙΣ

“*Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Καλὰ καὶ Εὐλογημένα Χριστούγεννα

Αφιέρωμα γιὰ τὰ παιδιά μας
Κυριακὴ 14 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 11 π.μ.
Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Ἡ ἐκδήλωση γίνεται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς παγκοσμίου ἡμέρας γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ. Θὰ ἐξεταστοῦν τὰ θέματα:

- Τὸ παιδί ὡς πρόσωπο σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία.
- Τὸ παιδί μὲ ἡ χωρὶς οἰκογένεια,
- Τὸ παιδί στὸ σχολεῖο καὶ στὴν εἰσοδό του στὴν κοινωνία,
- Ἡ παιδικὴ παραβατικότητα καὶ ἡ παιδικὴ ἐκμετάλλευση, καὶ
- Οἱ προοπτικὲς γιὰ καλύτερη προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Εἰσηγητὲς: νομικοί, εκπαιδευτικοί, ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι.

Θὰ ἀκολουθήσῃ συζήτηση, καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὴν χορωδία «Ἐπάλξεις» καὶ γεῦμα ἀγάπης.

Τὰ ἔξοδα θὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τὶς ἐθελοντικὲς συνεισφορὲς μελῶν καὶ φίλων. **Σὰς περιμένουμε.**

Πληροφορίες: «Ἐπάλξεις»,
Ζήνωνος 3, β' ὄρ., τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063.

Βραδυνὸ Προετοιμασίας γιὰ τὰ Χριστούγεννα
Κυριακὴ 21 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 7: 00 μ.μ.
Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Θὰ μιλήσῃ ἡ φιλόλογος-θεολόγος **κ. Σοφία Μπεκρή**, μὲ θέμα: «*Ἡ παγκόσμια προσδοκία τοῦ Αὐτρωτοῦ: Προφητείες καὶ προρρήσεις.*»
Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Ἑορταστικὸ Βραδυνὸ

Γιὰ τὰ Χριστούγεννα & τὸν Ἅγιο Στέφανο
Παρασκευὴ 26 Δεκεμβρίου, ὥρα 6:00 μ.μ.
Πνευματικὸ κέντρο Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου
(ὁδὸς Ἀνδρεοπούλου & Κυπριάδου, Γαλάτσι)

Θὰ προηγηθῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ.

Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει:

- Προσφορὰ τσαγιοῦ καὶ ἄλλων κερασμάτων.

- Χριστουγεννιάτικα ἄσματα, παραδοσιακὰ κάλαντα ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλξεων **κ. Β. Τσούπρα**, μὲ θέμα: «*Ἡ χαρὰ τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ σκιά τῶν Ἀντιχρίστων.*»
Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρευρεθοῦν στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ πρὸς κοινὴ ὅλων ἀγαλλίαση καὶ πρὸς τόνωση τοῦ αγωνιστικοῦ φρονήματος τῶν ὀρθοδόξων γιὰ ἀντιμετώπιση τῶν σύγχρονων συνεχιστῶν τοῦ Ἡρώδου.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἶθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** καὶ ὥρα **6:00 μ.μ.** παραδοσιακοὶ χοροί, ὥρα **7:30 μ.μ.** μουσικὴ πρόβα καὶ πρόγραμμα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** καὶ ὥρα **5:00 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ ὥρα **7:00 μ.μ.** ἐπίκαιρη ὁμιλία.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἐλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομὲς.

Τὰ μορφωτικὰ προγράμματα θὰ συνεχιστοῦν κανονικὰ ἀπὸ τὸ **Σάββατο 10/1**.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἶθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἀγ. Σπυριδῶνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτῃ βραδύ** καὶ ὥρα **7.00 μ.μ.**

Τὴν **Τρίτῃ 16 Δεκεμβρίου** καὶ ὥρα **7:00 μ.μ.** θὰ μιλήσῃ ὁ θεολόγος **κ. Βασίλειος Τσούπρας**, μὲ θέμα: «*Ὁρθοδοξία καὶ σύγχρονες ἀντικοινωνικὲς αἰρέσεις καὶ ἰδεολογίες.*»

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Κυκλοφορεῖ καλαίσθητο ἡμερολόγιο 2015, ἐκδ. «Ἐπάλξεις» Αἰγάλεω.

Πληροφορίες: Μαγδαληνὴ Κόκορη,
Ἱατρός-Θεολόγος, τηλ. 210 59 82 573.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ

Δόξα, τιμὴ καὶ ἄπειρες εὐχαριστίες ὀφείλομε στὸν ὑψιστο Θεό, στὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης, γιατί ὄχι μόνον μᾶς δημιούργησε «κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ὁμοίωσίν Του» καὶ μᾶς ἔθεσε ὡς ἄρχοντες μέσα στὸν ὁμορφο κόσμο ἀλλὰ πρὸ παντός, διότι μᾶς ἀναγέννησε μὲ τὴν Ἐνανθρώπιση καὶ τὴν Γέννηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου Του. Γι’ αὐτὸ οἱ διακονικοὶ ἄγγελοι, ὀρῶντες τὸ θαῦμα τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, ἔψαλλαν τὸν οὐράνιο ὕμνο «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», αἰσθανόμενοι ὅτι ἡ Γέννηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ σημαίνει τὴν «ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἡ εὐχαριστία μας γίνεται ἀκόμα μεγαλύτερη, ἐὰν σκεφτοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν κόσμο Του μὲ τὸν λόγο – «εἶπε καὶ ἐγένετο» –, τὸν δὲ ἄνθρωπο μὲ τὴν ἐνέργεια καὶ τὴν πνοὴ Του. Ἡ ἀναγέννηση ὅμως καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου συντελοῦνται μὲ τὴν θεία κένωση, μὲ τὴν μέθεξη δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ Λόγου μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση, γιὰ νὰ τὴν ἀνακαινίσῃ, νὰ τὴν θεραπεύσῃ, νὰ τὴν ἀναγεννήσῃ καὶ νὰ τῆς χαρίσῃ πάλι τὸ «κατ’ εἰκόνα» καὶ τὴν βέβαιη δυνατότητα γιὰ τὸ «καθ’ ὁμοίωσιν». Δὲν μᾶς δίνει δηλαδὴ τὰ πλούσια ἐπίγεια καὶ οὐράνια ἀγαθὰ Του ἀλλὰ

μᾶς χαρίζει καὶ τὸν ἴδιο τὸν Υἱό Του καὶ Λόγο Του, ὁ Ὅποιος Ἐνσαρκωμένος σταυρώνεται ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Ὁ γεννηθεὶς Σωτῆρας μας δὲν μᾶς χάρισε μόνον τὴν θεία Του διδασκαλία καὶ τὰ ἀπειρα θαύματά Του ἀλλὰ μᾶς χάρισε καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό Του, γιὰ νὰ παραμένῃ ἐς αἶνά μέσα μας, ὥστε νὰ μπορούμε καὶ ἐμεῖς νὰ παραμένουμε μέσα Του ὡς χριστόσωμα, χριστόσταυροι καὶ χριστόπαιδα. Ἄλλωστε ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ χερί τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ αὐτονόμησή του ἔφεραν τὴν ἀμαύρωση τοῦ «κατ’ εἰκόνα» καὶ τὴν διακοπὴ τοῦ «καθ’ ὁμοίωσιν». Χρειαζόταν λοιπὸν νὰ εἰσέλθῃ μέσα στὴν ἀνθρώπινη φύση μιὰ ὑπερδύναμη, γιὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν ἀτομικιστικὴ δύναμη τοῦ ἐγῶ, τὴν παραπλανητικὴ ἐνέργεια τοῦ σατανὰ ὡς καὶ τὴν ἀντίθετη ἐπίδραση τοῦ σατανοκρατούμενου κόσμου.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἐνδυνάμωση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν εἰσοδο σ’ αὐτὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου ἡδὴ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Μὲ τὴν Γέννηση ὅμως ὁ Ἄναρχος λαμβάνει ἱστορικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ ἐν

συνέχεια στή σελ. 2

Συνεορτασμός καὶ ἀποφάσεις

Πόσο θὰ θέλαμε, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, αὐτὰ τὰ Χριστούγεννα νὰ τὰ περνούσαμε ὅλοι μαζί! Νὰ πηγαίναμε τὸ πρωὶ στὴν Ἐκκλησία, νὰ ἀκούγαμε καὶ νὰ βλέπαμε πὺ καὶ πῶς ὁ Χριστὸς γεννᾶται καὶ νὰ ψέλναμε μαζί μὲ τοὺς ἀγγέλους τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη...». Νὰ θαυμάζαμε τὴν Παρθένο Μαρία πὺ μητέρα τῶρα κρατεῖ στὴν ἀγκαλιά της τὸν «Θεὸ Λόγο Σαρκωθέντα» καὶ νὰ ἀναγεννιόμασταν καὶ ἐμεῖς μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν θεία κοινωνία.

Ὑστερα, κατὰ τὸ μεσημέρι, νὰ καθίσουμε ὅλοι μαζί στὸ κοινὸ χριστουγεννιάτικο τραπέζι, ὅπου τὸ χριστόψωμο καὶ τὰ ἄλλα πλούσια ἢ φτωχικὰ ζεστὰ φαγητὰ θὰ θερμάνουν λίγο τὸ σῶμα μας καὶ τὴν ψυχὴ μας καὶ ἰδιαίτερα τὶς τόσο κρύες καὶ χαλαρὲς σχέσεις μας. Ἐκεῖ, ὅπως θὰ ἤμαστε καθισμένοι, τὰ νειάτα μας νὰ ξαναζωντανέψουν τὶς παραδόσεις μὲ τὰ κάλαντα, τὰ ἐπίκαιρα ψαλτικά, τοὺς ὠραίους χριστουγεννιάτικους ὕμνους, καὶ μὲ τὰ δημοτικὰ τραγούδια καὶ τοὺς παραδοσιακοὺς χοροὺς νὰ μᾶς μεταφέρουν σὲ ἄλλες ἐποχὲς καὶ σὲ ἄλλους καιροὺς. Ἔτσι, δυναμωμένοι ἀπὸ τὸν πρωῒνὸ πνευματικὸ φωτισμό, ἀπὸ τὴν μεσημεριανὴν θερμὴ τροφοδοσία καὶ τὴν ψυχικὴ τόνωση

ἀπὸ τοὺς νέους, καλὸ θὰ ἦταν νὰ ἀνοίγαμε καὶ μιὰ συζήτηση, ὅπως γινόταν στὰ ἀρχαῖα συμπόσια, καὶ ἀργότερα στὰ πανηγύρια τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων!

Στὴν συζήτηση αὐτὴ νὰ ἐξετάσωμε γιατί γενικὰ ἐμεῖς οἱ νεοέλληνες, ἀκόμη καὶ οἱ θρησκευόμενοι, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, δὲν μπορούμε ἢ μᾶλλον δὲν θέλομε νὰ ζήσουμε σύμφωνα μὲ τὴν ὀρθόδοξη ζωὴ καὶ πολιτεία ἀλλὰ προτιμοῦμε νὰ ἀκολουθοῦμε τὶς ξενόφερτες συνήθειες, τὰ ντόπια κομματιάσματα καὶ τὰ ἀτομικὰ μας μικροσυμφέροντα, ἀργοπεθαίνοντας ἔτσι καὶ μάλιστα γκρινιάζοντας. Ἀλήθεια, τί ἄλλο θὰ ἔπρεπε νὰ κάνωμε, γιὰ νὰ διεγείρωμε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμπολιτῶν μας γιὰ τὰ κοινὰ καὶ νὰ συμβάλωμε στὴν ἀφύπνιση τῆς συνειδήσεως καὶ στὴν ἀναγνώριση τῆς εὐθύνῃς μας γιὰ τὴν σημερινὴ κατάσταση τοῦ τόπου!

Ἐὰν συγκρίνωμε τὴν εὐλογημένη ἀτμόσφαιρα τῶν Χριστουγέννων μὲ τὴν ζοφερὴ κατάσταση τῶν ἡμερῶν μας, μὲ τοὺς σύγχρονους Ἡρώδες νὰ μακελεύουν ὅλους μας καὶ πρὸ παντός τὰ παιδιά μας, τότε θὰ μᾶς καταλάβῃ ἱερὴ ἀγανάκτηση γιὰ τὴν ἀδράνεια καὶ τὴν ἐνοχὴ μας καὶ θὰ ἀπο-

συνέχεια στή σελ. 2

ΟΜΟΦΩΝΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ-ΗΜΕΡΙΔΑΣ τῆς 26/11/2014

Ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι στὴν Συγκέντρωση-Ἡμερίδα ἐνάντια στὴν ἰδρυση «κατεύθυνσης Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στή Θεολογικὴ Σχολὴ Α.Π.Θ.», πληθὸς πολιτῶν, κληρικῶν, λαϊκῶν, εκπαιδευτικῶν, φοιτητῶν καὶ Πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν, ἀφοῦ ἀκούσαμε τὶς ὁμιλίες τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης καὶ τεσσάρων διακεκριμένων ἀκαδημαϊκῶν καθηγητῶν ἀπὸ διάφορες Πανεπιστημιακὲς Σχολές, ὁμόφωνα καὶ διὰ βοῆς ἐγκρίνουμε τὸ παρακάτω ψήφισμα:

1. Δηλώνουμε τὴν ἀπόλυτη ἀντίθεσή μας στὴν ἰδρυση «κατεύθυνσης Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στή Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Α.Π.Θ.».

2. Τυχόν ἰδρυση «κατεύθυνσης Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στή Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Α.Π.Θ.» καὶ μάλιστα μὲ τὴν σπουδὴ

συνέχεια στή σελ. 2

Οἱ Πατέρες γιὰ τὰ Χριστούγεννα

Μέγας Ἀθανάσιος

«Αὐτὸς γὰρ (ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος) ἐνηνθρώπησεν ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν. Ἀνάγκη γὰρ ἡμᾶς, λέγοντας περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος, λέγειν καὶ περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀρχῆς, ἵνα γινώσκῃς ὅτι ἡ ἡμῶν αἰτία ἐκείνω γέγονε πρόφασις τῆς καθόδου καὶ ἡ ἡμῶν παράβασις τοῦ Λόγου τὴν φιλανθρωπίαν ἐξεκαλέσατο, ὥστε καὶ εἰς ἡμᾶς φθάσαι καὶ φανῆναι τὸν Κύριον ἐν ἀνθρώποις. Ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ διὰ τὸν συνόντα* Λόγον ἐξηφανίζετο».

διὰ τὸν συνόντα Λόγον = ἔξαιτίας τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου (τοῦ Θεοῦ Λόγου, πὺ ἦταν συγχρόνως (συνών) καὶ ἄνθρωπος).

συνέχεια στή σελ. 3

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ

συνέχεια από τη σελ. 1

χῶρῳ καὶ χρόνῳ ἄνθρωπος, ἐνούμενος μὲ τὸν αἰώνιο Λόγο, αἰωνιοποιεῖται καὶ «ἀσυγχύτως» καὶ «ἀτρέπτως» θεοῦται. Κατὰ δὲ τὴν Βάπτισι φανερῶνεται καὶ βραβεύεται ὁ Θεάνθρωπος Σωτήρας μας. Ἔτσι ξεπερνᾷ νικηφόρα καὶ ὡς ἄνθρωπος τοὺς πειρασμοὺς καὶ παντοδύναμος πλέον εἰσέρχεται στὴν δημόσια δράση πρὸς δημιουργία τῆς νέας Του πολιτείας, τῆς πολιτείας τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Ἀς δοξάσωμε λοιπὸν τὸν γεννηθέντα Σωτήρα μας, γιατί δὲν ἄρκεσθηκε μόνο στὴν σωτηρία καὶ θέωση τῆς προσωπικῆς Του ἀνθρωπίνης φύσεως, ποὺ προσέλαβε, ἀλλὰ ἐνδιαφέρθηκε αὐτὴ ἢ ἐνδυναμωση, ἢ θεραπεία καὶ ἡ ἀναγέννηση νὰ εἰσέλθῃ μέσα σὲ ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος, διότι «ὁ Θεὸς θέλει πάντα ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν», ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι πλάσματα Του καὶ ἡ ἀγάπη Του θέλει ὅλοι νὰ ξαναγίνουν παιδιά Του.

Γιὰ τὸν σκοπὸ λοιπὸν αὐτόν, ὁ Σωτήρας μας καὶ μόνος Βασιλιάς μας Χριστὸς φωτίζει μὲ τὴν διδασκαλία Του τὸν νοῦ τῶν ἀνθρώπων, θερμαίνει μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὶς εὐεργεσίες Του τὶς καρδιές των καὶ μὲ τὴν σταυρική Του θυσία καταργεῖ τὴν ἀνυπακοή καὶ τὴν αὐτονομία καὶ ἐνσταλάζει σὲ ὅλους μας τὸ ἄχραντο καὶ σωτήριο αἷμα Του «πρὸς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον». Ἔτσι καὶ μὲ τὴν ἔνδοξη Ἀνάστασή Του τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὁλοκληρώνεται, ἀφοῦ ὁ Θεός, γενόμενος ἄνθρωπος, θεοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ μάλιστα τὸν ἄνθρωπο παγγενή.

Γιατὶ ὁ κόσμος δὲν εὕτυχεῖ;

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

(Μέρος β')

Ὁ ἄ 'λεγε κανεὶς ὅτι μὲ τόση ἐλευθεριότητα, μὲ τόση ἄνεση ν' ἀπολαμβάνει κανεὶς ὅ, τι ἐπιθυμεῖ χωρὶς ἐμπόδια καὶ ἀναστολές θὰ περίμενε κανεὶς μιὰ ἱκανοποίηση, μιὰ ἀνάπαυση, ἓνα πρόσωπο εὐχαριστημένο τέλος πάντων. Ἀντίθετα, ὅμως, ἀπὸ τὸν καρὸ ποὺ προχώρησε αὐτὴ ἡ ἐλευθεριότητα, ἄρχισε νὰ λανσάρεται τὸ μπλαζέ ὕφος, νὰ γίνονται τὰ τραγούδια οὐρλιαχτὰ καὶ βογκητὰ, νὰ ζωγραφίζουν οἱ ζωγράφοι ψοφίμια καὶ ἀφηρημένες καρικατοῦρες, ν' ἀσκημιζοῦν οἱ ἄντρες πρὸ παντὸς τὰ μούτρα τους καὶ τὰ μαλλιά τους καὶ νὰ θεωροῦν ἀπαραίτητα τὰ ναρκωτικά, τὰ παρὰ φύσιν καὶ τὸ ἔγκλημα.

Δὲν χρειάζεται νὰ συνεχίσουμε τὶς διαπιστώσεις ποὺ εἶναι πλέον πασίγνωστες, γιὰ νὰ βγάλουμε τὸ τελικὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, ὁ γίγαντας τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνολογίας καὶ γενικὰ τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι δυστυχὴς καὶ μάλιστα μὲ βαρὶὰ δυστυχία, συνδυασμένη μὲ ψυχολάθεια. Τόνοι παραισθησιογόνων προσπαθοῦν νὰ μετριάσουν τὰ φαινόμενα, χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Ἄν σταθεῖ ἓνας σημερινὸς ἄνθρωπος καὶ σκεφτεῖ τί θέλει αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ κόσμος, ποιὸς εἶναι ὁ κοινὸς τελικὸς στόχος τοῦ πολιτισμένου κόσμου, τὸ πιθανότερο εἶναι νὰ παραδεχτεῖ ὅτι δὲν βλέπει τελικὸ στόχο οὔτε κοινὸν τοῦ κόσμου οὔτε δικό του, ἀπλούστατα γιατί δὲν ἀντέχει νὰ σκέφτεται κανένα τέλος.

Ὅλα αὐτὰ τὰ εἶχε προβλέψει ὁ Ντοστογιέφσκι μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ του γλαφυρότητα : «... οἱ καινούργιοι ἄνθρωποι ἔχουν σκοπὸ νὰ τὰ γκρεμίσουν ὅλα καὶ νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τὴν ἀνθρωποφαγία . Οἱ ἀνόητοι, δὲν μὲν ρωτοῦν ἑμένα (δηλ. τὸν διάβολο), κατὰ τὴν γνώμη μου, δὲν χρειάζεται τίποτα νὰ γκρεμίσουν, μὰ πρέπει μονάχα νὰ γκρεμιστεῖ ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν ἀνθρωπότητα. Ἀπ' αὐτὸ πρέπει ν' ἀρχίσει κανεὶς... Ὅταν ἡ ἀνθρωπότητα ὁλόκληρη θ' ἀπαρνηθεῖ τὸ Θεό, τότε ἀπὸ μόνῃ της χωρὶς ἀνθρωποφαγία θὰ καταρρεῦσει ὅλη ἡ προηγούμενη κοσμοθεώρηση, καὶ τὸ σπουδαιότερο, ὅλη ἡ παλαιὰ ἠθική, καὶ θὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ καινούργιο. Ὁ ἄνθρωπος θ' ἀνψωθεῖ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς θεϊκῆς τιτανικῆς περηφάνειας καὶ θὰ ἐμφανισθεῖ ὁ ἄνθρωπος-θεός...»

Αὐτὰ τότε ἦταν προφητικά, τώρα ὅμως τὰ βλέπομε νὰ πραγματοποιοῦνται κατὰ γράμμα. Πράγματι, προχωρεῖ ἀποφασιστικά καὶ βιαστικά ὁ ἄνθρωπος στὴ σατανικὴ του θέωση, γίνεται ἓνας θνητὸς βέβαια θεὸς καὶ θυσιάζει γι' αὐτὸ τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα.

Ἔτσι, λοιπόν, ὁ ἀναγεννηθεὶς διὰ τῆς Γεννήσεως καὶ τῆς Σταυρώσεως τοῦ Θεανθρώπου ἄνθρωπος καὶ ἐνδυναμωμένος διὰ τῆς μεθέξε-ὡς Του μὲ τὸ σωτήριο σῶμα καὶ αἷμα Του καὶ διὰ τῆς ἐν αὐτῷ οἰκήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναται καὶ τὸ ἐγὼ του νὰ καθυποτάξῃ καὶ τὶς ἀντενέργειες τοῦ σατανᾶ νὰ ἀντικρούσῃ καὶ τὴν ἐπίδραση τῶν ἀντιχρίστων καὶ ἀπανθρώπων ἐκμεταλλευτικῶν κυκλωμάτων νὰ ἀποφύγῃ ἀλλὰ καὶ τὰ ποικίλα δεινὰ τῆς ζωῆς νὰ ἀντιμεταπίσῃ.

Ὅταν λοιπὸν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ κατανοήσωμε καλὰ ὅλη αὐτὴν τὴν σωτηριώδη διαδικασία, καὶ μὲ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὲ τὴν προσωπικὴ μας ἀσκήση, καὶ γενοῦμε τὴν θεία γέννηση ὡς προσωπικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀναγέννηση, τότε ὄχι μόνον μὲ λόγια ἀλλὰ καὶ μὲ ἔργα θὰ διακηρύσσωμε παντοῦ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*», ἀφοῦ ἡ πραγματικὴ δόξα τοῦ Πατέρα εἶναι ἡ προκοπὴ τῶν παιδιῶν του καὶ ἡ πραγματικὴ δόξα τοῦ Θεοῦ μας ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους εἶναι νὰ βλέπουν ὅλοι ὅτι τὰ πιστὰ τέκνα Του ζοῦν καὶ πολιτεύονται ὡς χριστᾶνθρωποι, χριστοσταυροὶ καὶ χριστόπαιδα.

Εὐχόμενοι λοιπὸν μετ' ἀλλήλων «*Καλὰ καὶ Εὐλογημένα Χριστοῦγεννα*» ἄς φροντίσωμε ὅλοι οἱ πιστοὶ μὲ τὴν ἀναγεννημένη ζωὴ καὶ πολιτεία μας νὰ συμβάλλωμε μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα στὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, στὴν φανέρωση δηλαδὴ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σωτηριώδους ἔργου Του πρὸς πρόδο καὶ σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων

Β. Τσούπρας

Πάντως ἡ φυσικὴ θὰ ἔλεγε κανεὶς αὐτὴ ἐξέλιξη ἔχει μιὰ καθοδικότητα καὶ τέτοια ὀργάνωση, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ὑπάρχει ὁ ἰθύνων νοὺς μέσα σὲ ὅλα αὐτὰ. Ἔτσι ἔρχεται νὰ συμπέσει ἡ ἀπλὴ παρατήρηση μὲ τὰ λόγια τῆς Ἁγίας Γραφῆς γιὰ τὰ ἔσχατα. Τὸ Εὐαγγέλιο ὅμως τελειώνει μ' αὐτὴν τὴν αἰσιόδοξη βεβαίωση: «*Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται*».

Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιὸς εἶναι ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, μήπως θελήσωμε νὰ εἴμαστε κι ἐμεῖς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ θ' ἀντέξουν ὡς τὸ τέλος. Τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε, νομίζω, εἶναι νὰ παραδεχτοῦμε τὸ φόβο τοῦ θανάτου. Νὰ πάψωμε ν' ἀντιμετωπίζωμε τὸ θάνατο ὡς «φυσικὸ γεγονός», μὲ ὑποκριτικὴ ψυχραιμία, κρύβοντας βαθιά στὴν ψυχὴ μας τὸν πανικὸ τῆς μοναξιάς, τῆς αἰώνιας μοναξιάς. Τὸ πιὸ ἀφύσικο γεγονός στὴ ζωὴ αὐτὴ εἶναι ὁ θάνατος. Ὁ Χριστὸς ἐδάκρυσε καὶ «ἐνεβριμήσατο» (δηλ. ἀναστένανε βαθιά) μπροστὰ στὸν τάφο τοῦ Λαζάρου γιὰ τὶς τέσσερες μέρες, ποὺ ἔμεινε μέσα σ' αὐτόν.

Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἰδοῦμε σωστὰ τὸ θάνατο, δηλ. ὡς μιὰ ἀδυσώπητη καὶ ἀπαράδεκτη καὶ ἀφύσικη πραγματικότητα, θ' ἀρχίσωμε ὅλοι σιγανὰ καὶ ταπεινὰ νὰ πορευόμαστε στὴ ζωὴ μας, ἀναζητώντας τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς μοίρας καὶ τότε θὰ σκοντάψωμε στὴν ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ, τῶν ταπεινῶν καὶ θλιμμένων παιδιῶν του. Ὁ πονεμένος ἄνθρωπος ἤδη βρίσκεται μέσα στὸ λουτρὸ τῆς χάρης τοῦ Θεοῦ καὶ συμπονεῖ τοὺς πονεμένους καὶ ἔτσι φτάνει στὴν ἀγάπη. Κι ἂν ἀκόμα δὲν τὸ ἀποκαλύπτεται ὁ Θεὸς ἀλλὰ τὸν φιλοτεχνεῖ ὡς εἰδωλολάτρης, βρίσκεται πολὺ κοντὰ στὴν ἀληθινὴ τὸν εἰκόνα. Κι ἂν δὲν εὕτυχεῖ παρ' ὅλα αὐτὰ, εἶναι ἀρκετὰ παρηγορημένος, ὅπως ἦταν ὁ Οἰδίπους, ὅταν πέθανε τυφλωμένος καὶ ὄχι ὅταν μεσουρανοῦσε ὡς τύραννος.

Ὡστε ὁ κόσμος δὲν εὕτυχεῖ ὄχι γιατί ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι τόπος, χρόνος καὶ τρόπος θλίψης, ἀλλὰ γιατί δὲν τὸ παραδέχεται καὶ ἂν τὸ παραδεχτεῖ, εἶναι ἀγριεμένος γι' αὐτό. Προσπαθεῖ νὰ ὑποκριθεῖ τὸν εὐτυχισμένον καί, ὅταν δὲν τὸ καταφέρνει, ἐπαναστατεῖ. Ἡ τίμια, λογικὴ καὶ ταπεινὴ παραδοχὴ τῆς δραματικότητας θὰ μᾶς φέρει μπροστὰ στὸ σταυρὸ τοῦ Κυρίου καὶ θὰ κλάψωμε γιὰ τὴν ἑλλειψὶ παρηγοριάς, γιὰ τὴ στερήσῃ τῆς ἐλπίδας. Τότε θὰ γίνουμε σάν τὰ παιδιά, ποὺ μὲ τίποτα δὲν παρηγοιοῦνται, ὥσπου νὰ βροῦν τὴν ἀγκαλιά τοῦ γονιοῦ-πατέρα καὶ νὰ ἀναπνεύσῃ ἐκεῖ. Εἶθε νὰ βροῦμε καὶ ἐμεῖς αὐτὴν τὴν ζεστὴ ἀγκαλιά. Ἀμήν.

Συνεορτασμὸς καὶ ἀποφάσεις

συνέχεια από τη σελ. 1

φασίσωμε νὰ ἀγωνιστοῦμε μὲ πίστη στὸν Θεὸ καὶ πνεῦμα συνεργασίας γιὰ τὴν καθολικὴ τοῦ Ἔθνους μας ἀπελευθέρωση ἀπὸ ξένους καὶ ντόπιους κερδοσκόπους, γιὰ τὴν ἐκδίωξη τῶν ἐμπόρων τοῦ λευκοῦ θανάτου, τὸ ξεσκέπασμα τῶν προδοτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρεικέλων καὶ ξενοκίνητων ὀργάνων, τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπιβλαβεῖς ἐθνοπατέρες καὶ ἐργατοπατέρες, τὴν πάταξη τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τὸ σταμάτημα τῆς παραπαιδείας, τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἀνεργίας, τῆς ἀνηθικότητος καὶ τῶν αἱρέσεων.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδιαίτερα οἱ φωτισμένοι κληρικοὶ κατὰ τὴν τουρκοκρατία, τέτοιες χρονιὰρες ἡμέρες εὗρισκαν, γιὰ νὰ ἐκφωνήσουν τοὺς πύρινους λόγους των, μὲ τοὺς ὁποίους ἐτόνιζαν τὴν ἀγάπη καὶ τὶς εὐεργεσίες τοῦ πανάγαθου Θεοῦ μας ἀλλὰ καὶ περιέγραφαν τὴν ἀντίθετη κατάσταση τοῦ κατεστημένου, ἐλέγχοντας ταυτοχρόνως τὴν ἀποστασία καὶ ἀδράνεια τοῦ λαοῦ καὶ καλώντας ὅλους τοὺς πιστοὺς σὲ πνευματικὴ ἐγρήγορηση, ἀλληλοβοήθεια καὶ διατήρηση τῆς κοινῆς ἐλπίδος.

Ἀλήθεια, μιὰ τέτοια συζήτηση ἢ μᾶλλον ἓναν τέτοιον ἐορτασμὸ τῶν Χριστουγέννων δὲν τὸν ποθεῖτε κι ἐσεῖς, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες; Βεβαίως, ἓνας τέτοιος συνεορτασμὸς στὶς μέρες μας εἶναι πρακτικὰ ἀδύνατος, μποροῦμε ὅμως νὰ τὸν ἀντικαταστήσωμε μὲ πολλοὺς ἐπιμέρους συνεορτασμοὺς ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους συνεργάτες μας καὶ λοιποὺς πιστοὺς γιὰ καλύτερη πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ εὐρύ-

τερη κοινωνικὴ ψυχαγωγία. Ἄλλωστε ἡ παράδοση τῆς καθολικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι συγκεντρωτικὴ ἀλλὰ συντίθεται εἰς «ἐνιαῖον ὅλον», ἀποτελούμενο ὅμως ἀπὸ τὶς κατὰ τόπους κοινότητες.

Πολλὲς φορὲς μάλιστα ἔχομε τινεῖ τὴν σύσταση τοπικῶν ἀγωνιστικῶν ὁμάδων πρὸς ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δράση γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ. Ὅπου λοιπὸν ὑπάρχουν τέτοιες τοπικὲς ὁμάδες, μποροῦν νὰ διοργανώσουν καὶ κατὰ τὶς ἐορτὲς καὶ σὲ ἄλλες περιπτώσεις συνεορτασμοὺς καὶ ἄλλες πολιτιστικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις πρὸς πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ καλλιέργεια καὶ πρὸς τόνωση τοῦ ἀγωνιστικοῦ καὶ κοινοτικοῦ φρονήματος. Σὲ τέτοιες ἐκδηλώσεις θὰ μπορούσαμε καὶ ἐμεῖς νὰ συμμετέχωμε μὲ ἐκπροσώπους μας ἢ μὲ τὴν χορωδία μας. Ὅσοι μάλιστα διαμένουν στὴν Ἀττικὴ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ συμμετέχουν στὶς ἐκδηλώσεις ποὺ ἀναγράφονται στὴν πρώτη σελίδα τοῦ παρόντος φύλλου τῆς ἐφημερίδος (**Κυριακὴ 14/12 καὶ 21/12 στὶς Ἐπάλξεις, 16/12 στὸ Αἰγάλεω καὶ 26/12 στὸ Γαλάτσι**) πρὸς προσωπικὴ των ὠφέλεια καὶ πρὸς ἐνίσχυση τῶν Ἐπάλλεων γιὰ συνέχιση τοῦ ὀρθοδόξου πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ πνευματικὸ ἀναγεννητικὸ καὶ κοινοτικὸ περιεχόμενο τῶν Χριστουγέννων θὰ ἐμπνεύσῃ ὅλους μας σὲ μετάνοια, ἀλληλογνωριμία, ἀλληλοαποδοχὴ, συνεργασία καὶ κοινωνικὴ δράση εὐχόμεστε ὁλόψυχα κάθε καλὸ καὶ κάθε προκοπὴ σὲ σᾶς καὶ στὶς οἰκογενεῖς σας.

Ἀπὸ τὴν συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

ΟΜΟΦΩΝΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ-ΗΜΕΡΙΔΑΣ τῆς 26/11/2014

συνέχεια από τη σελ. 1

καὶ τὴν περιέργη διαδικασία ποὺ ἀκολουθήθηκε, μαρτυρεῖ ὑποπτες σκοπιμότητες, στερεῖται ἐπιστημονικῆς καὶ θεολογικῆς τεκμηρίωσης, ἐνέχει κινδύνους ἀπὸ πλευρὰς ἐθνι-

κῆς πολιτικῆς, εἶναι μὲ λίγα λόγια ἐθνικά καὶ θρησκευτικὰ ἐπικίνδυνη.

3. Ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τοῦ θέματος ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους ἀκαδημαϊκοὺς ὁμιλητὲς διαπιστώνεται ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Α.Π.Θ. εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Σχολὴ καὶ ὄχι νὰ μετατραπεῖ σὲ Σχολὴ Θρησκευολογίας. Ἀκόμη περισσότερο ὅταν ἡ Χριστιανικὴ Θεολογία εἶναι ἀπολύτως ἀσύμβατη μὲ τὴν ἰσλαμικὴ καὶ ὁ συμφυρμός Χριστιανικῶν καὶ Μουσουλμανικῶν Σπουδῶν θὰ ἀποτελέσει διεθνὴ ἀρνητικὴ πρωτοτυπία.

4. Ἐρωτηματικά προκαλεῖ ἡ προώθηση ἴδρυσης «κατεῦθυνσης Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν» στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Α.Π.Θ., ὅταν μόλις τὸ 2014 ἔκλεισε ἡ ἐπὶ 40 χρόνια λειτουργοῦσα στὴ Θεσσαλονικὴ Εἰδικὴ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία Θεσσαλονίκης (ΕΠΑΘ), ἡ ὁποία εἶχε ὡς ἴδρυτικό της σκοπὸ νὰ καταρτίζει διδασκάλους γιὰ τὰ σχολεῖα τῆς μειονότητας τῆς Θράκης.

5. Ζητοῦμε ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρμόδιους παράγοντες τῆς Πολιτείας, Κυβέρνηση, Ἀντιπολίτευση, Αὐτοδιοίκηση, νὰ ἀναλογιστοῦν τὶς εὐθύνες τους καὶ νὰ ἀρνηθοῦν νὰ συμπράξουν σὲ ἓνα πραγματικὸ

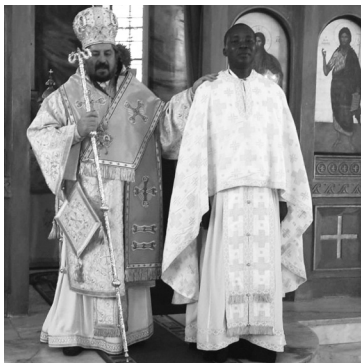
ἀνοσιούργημα γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴ Θρησκεία μας, ποὺ δυστυχῶς φαίνεται νὰ προωθοῦν τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, οἱ Πρυτανικὲς Ἀρχές τοῦ Α.Π.Θ. ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀρχές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ..

6. Καλοῦμε τοὺς Βουλευτὲς, οἱ ὁποῖοι σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα θὰ ζητήσουν τὴν ψήφο μας, νὰ δηλώσουν εὐθαρῶς τὴν ἀντίθεσή τους, ἀρνούμενοι νὰ ὑπερψηφίσουν τὴν ἴδρυσιν «κατεῦθυνσης Μουσουλμανικῶν Σπουδῶν» στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Α.Π.Θ., ὅταν, σύμφωνα μὲ πληροφορίες, εἰσαχθεῖ γιὰ ψήφιση στὴ Βουλὴ. Δικαιολογίες καὶ συμψηφισμοὶ δὲν ὑπάρχουν, ἡ ἀπάντησὴ θὰ δοθεῖ στὴν κάλπη ἀνάλογα μὲ τὴν δημόσια στάση τοῦ καθενός.

7. Ἐξουσιοδοτοῦμε τὴν Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς σημερινῆς Συγκέντρωσης-Ημερίδας νὰ προωθήσῃ τὸ ψήφισμα σὲ ὅλους τοὺς ἀρμόδιους παράγοντες καὶ στὸν Τύπο.

Ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ
katanixis.blogspot.com

Χειροτονία κληρικού στην Επισκοπή Μοζαμβίκης

Επίσης, ο κ. Ιωάννης ανακοίνωσε ότι αναμένεται με τις ευλογίες του Πατριάρχη ίδρυση ενός θεολογικού σεμιναρίου του χρόνου (2015) υπό την επίβλεψη των Θεολογικών Σχολών Θεσσαλονίκης και Αθήνας, το οποίο θα εφοδιάζει τους ιεροσπουδαστές τις χώρας με απαραίτητες γνώσεις και πρακτικές «αλιείας ανθρώπων» από το βυθό στο φως του Ηλίου.

http://www.amen.gr

4^η Ετήσια Εκδήλωση της Ομάδας Συμπαραστάσεως Κρατουμένων και Αποφυλακισθέντων

Στο πνευματικό κέντρο της Ενορίας του Αγίου Γεωργίου Αργυρουπόλεως στις 5 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία η τέταρτη ετήσια εκδήλωση για την οικονομική ενίσχυση της Ομάδας Συμπαραστάσεως Κρατουμένων και Αποφυλακισθέντων, που λειτουργεί υπό τις ευλογίες του Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών. Την εκδήλωση χαιρέτησε ο πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Ενοριακής Επιτροπής Χριστιανικής Αλληλεγγύης π. Εμμανουήλ Μήτρου, εφημέριος στην ενορία, ο οποίος μεταξύ των άλλων τόνισε τα εξής: «Η αγάπη, η χριστιανική αγάπη δεν έχει όρια. Αγκαλιάζει όλον τον κόσμο, όπως μας δίδαξε ο Χριστός όχι μόνο με τον λόγο Του αλλά κυρίως με τη ζωή Του. Αυτήν την αγάπη οφείλουμε κι εμείς να ζούμε και να εκφράζουμε σε όλους τους συνανθρώπους μας». Στη συνέχεια προβλήθηκε μια σειρά διαφανειών, στις οποίες αποτυπώνονταν σκηνές από τη δράση και την προσφορά της ομάδας.

Η εκδήλωση πλαισιώθηκε με παραδοσιακό πρόγραμμα απ' όλη την Ελλάδα από τη μουσικοχορευτική ομάδα της ενορίας του Αγίου Γεωργίου. Αποδόθηκαν από το μουσικό σύνολο τραγούδια από τη Μικρά Ασία, τη Σμύρνη, το Ανατολικό Αιγαίο και τα χορευτικά τμήματα των παιδιών και των ενηλίκων παρουσίασαν χορούς από όλη την Ελλάδα, την Ίμβρο και την Κύπρο. Τέλος παρατέθηκε κοινοβιακό δείπνο σε όλους τους παρισταμένους. Το κλίμα που επικράτησε σε όλη στην κατάμεστη αίθουσα ήταν θερμό και ενθουσιώδες και στο τέλος η κοινή εντύπωση που κυ-

ριάρχισε ήταν ότι όλοι μπορούν να προσφέρουν ο καθένας με τον τρόπο του για να ευοδωθεί το κοινό έργο της προσφοράς και της αλληλεγγύης.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο Αρχιμ. π. Χριστόφορος Νάνος, ως εκπρόσωπος του Μητροπολίτη

Νέας Σμύρνης, ο Δήμαρχος Ελληνικού-Αργυρούπολης κ. Γ. Κωνσταντάτος, όπως και ο τ. Δήμαρχος κ. Χρ. Κορτζίδης αλλά και πολλοί δημοτικοί σύμβουλοι του Δήμου.

Πολλά συγχαρητήρια αξίζουν στον π. Εμμανουήλ Μήτρου, ο οποίος με

την εμπνευσμένη καθοδήγηση του επεκτείνει την πνευματική δράση της ενορίας και στον κοινωνικό τομέα, όπως επίσης και στην προεβντέρα του Αικατερίνη Νασιοπούλου-Μήτρου, με τις άοκνες προσπάθειες της οποίας έχει στηθεί το μουσικοχορευτικό τμήμα της ενορίας, για την πνευματική καλλιέργεια των νέων αλλά και των μεγαλύτερων που συμμετέχουν σ' αυτό.

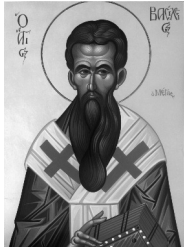
Αξίζει στο σημείο αυτό να αναφέρουμε ότι στην Ενορία του Αγίου Γεωργίου η έμπρακτη προσφορά δεν περιορίζεται μόνο στους κρατούμενους και αποφυλακισμένους αλλά εκδηλώνεται με κάθε τρόπο. Εδώ και αρκετό καιρό λειτουργεί συσσίτιο για τους άπορους και πεινασμένους της ενορίας, με εθελοντική προσφορά από όλους τους συνεργάτες της ενορίας.

Ευχόμαστε το παράδειγμά αυτό να ακολουθήσουν και άλλες ενορίες, ώστε να εφαρμοστεί στην πράξη η αγάπη την οποία μας διδάσκει ο ίδιος ο Χριστός λέγοντας: «εν φυλακή ήμην και ήλθατε προς με»!

Γ.Β.Τ.

Οι Πατέρες για τὰ Χριστούγεννα

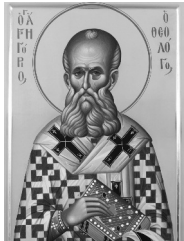
συνέχεια από τη σελ. 1

Μέγας Βασίλειος

«Μάγοι προσκυνούσι καὶ χριστιανοὶ συζητοῦσι πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς καὶ ποταπὴ* σαρκί· καὶ εἰ τέλειος ἄνθρωπος ἢ ἀτελὼς ὁ προσληφθεὶς. Σιγᾶσθω τὰ περιττὰ ἐν ἐκκλησίᾳ Θεοῦ· δοξαζέσθω τὰ πεπιστευμένα· μὴ περιεργαζέσθω τὰ σιωπώμενα. Οὐ γὰρ τοσοῦτον οὐρανοῦ καὶ γῆς σύστασις καὶ θαλάσσης καὶ ἀέρος καὶ τῶν μεγίστων στοιχείων ἢ γένεσις καί, εἴ τι καταχθόνιον, τὴν δύναμιν παρίστησι τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὅσον ἡ περὶ τὴν ἐνανθρώπησιν οἰκονομία καὶ ἡ πρὸς τὸ ταπεινὸν καὶ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπότητος συγκατάβασις».

ποταπὴ σαρκί = μὲ τιποτένια σάρκα.

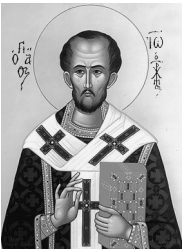

Γρηγόριος Θεολόγος

«Τοῖνυν* ἐορτάζωμεν μὴ πανηγυρικῶς ἀλλὰ θεϊκῶς, μὴ κοσμικῶς ἀλλ' ὑπερκοσμίως· μὴ τὰ ἡμέτερα ἀλλὰ τὰ τοῦ ἡμετέρου, μᾶλλον δὲ τὰ τοῦ δεσπότου· μὴ τὰ τῆς ἀσθενείας ἀλλὰ τὰ τῆς ἰατρείας· μὴ τὰ τῆς πλάσεως ἀλλὰ τὰ τῆς ἀναπλάσεως. Δι' ἡμᾶς γενόμενος ὕστερον, ἵνα τὸ εἶναι διδούς καὶ τὸ εὖ εἶναι* χαρίσῃται· μᾶλλον δέ, ρεύσαντας ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι διὰ κακίαν, πρὸς αὐτὸ πάλιν ἐπαναγάγῃ διὰ σαρκώσεως... Καὶ ὁ πλουτίζων πτωχεύει· πτωχεύει γὰρ τὴν ἐμὴν σάρκα, ἵν' ἐγὼ πλου-

τήσω τὴν αὐτοῦ θεότητα. Καὶ ὁ πλήρης κενοῦται... ἵνα ἐγὼ τῆς ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως».

Τοῖνυν = λοιπόν. • τὸ εὖ εἶναι = τὴν καλὴ ὑπαρξιν.

Ἰωάννης Χρυσόστομος

«Ἐκπλήττει γάρ με τὸ θαῦμα. Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν παιδίον γέγονεν, ὁ ἐπὶ θρόνον ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ ῥέον καθήμενος ἐν φάτνῃ τίθεται, ὁ ἀναφῆς* καὶ ἀπλοὺς καὶ ἀσύνθετος καὶ ἀσώματος χερσὶν ἀνθρωπίναις ἐλίσσεται*, ὁ τὰ τῆς ἀμαρτίας διασπῶν δεσμὰ σπαργάνοις ἐμπλέκεται, ἐπεὶ τοῦτο θέλει. Θέλει γὰρ τὴν ἀτιμίαν ποιῆσαι τιμὴν, τὴν ἀδοξίαν ἐνδύσαι δόξαν, τὸν τῆς ὕβρεως ὄρον ἀρετῆς δεῖξαι τρόπον. Ὅθεν ὑπέρχεται* τὸ ἐμὸν σῶμα, ἵνα ἐγὼ χωρήσω τὸν αὐτοῦ Λόγον· καὶ λαβὼν τὴν ἐμὴν σάρκα, δίδωσί μοι τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ, ἵνα μὲ διασώσῃ. Ἐπεὶ γὰρ ἀπατηθεὶς ὁ ἄνθρωπος ὄργανον γέγονεν τοῦ διαβόλου, διὰ τοῦτο αὐτὸν τὸν ὑποσκελισθέντα* ἐμψυχον ἀνελάμβανε ναόν, ἵνα διὰ τὴν πρὸς τὸν πεποιηκότα συνάφειαν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου αὐτὸν ἀποστήσῃ συνθηείας. Ὅμως καὶ ἄνθρωπος γινόμενος οὐχ ὥς ἄνθρωπος τίκτεται, ἀλλ' ὥς Θεὸς γεννᾶται».

ὁ ἀναφῆς (ἀ + ἀφή) = ὁ ἀνέγγιχτος.

ἐλίσσεται = περιτυλίγεται.

ὑπέρχεται = ἔρχεται κάτω ἀπὸ.

τὸν ὑποσκελισθέντα = αὐτὸν ποὺ παραγκωνίστηκε.

ἐπιμέλεια: Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος

Ἄς ἀνοίξωμε διάλογο

Ὅσο καὶ ἐὰν προσέχωμε, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, νὰ μὴν προξενοῦμε στενοχώρια στὸ ἀναγνωστικὸ μας κοινὸ μὲ τὴν ἀρθρογραφία μας, ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς κυκλοφορίας τῆς ἔφημερίδος μας ὑπῆρξαν συνεχῶς παρὰπونا ἀπὸ ὀρισμένους θρησκευτικὸς κύκλους γιὰ τὴν κοινωνικότητα τῶν ἀρθρῶν μας.

Ἰδιαίτεροι ψιθυρισμοὶ καὶ πισώπλατες δυσφημίσεις προήλθαν ἀπὸ τοὺς κύκλους αὐτοὺς γιὰ τὰ ἀρθρα τῶν τελευταίων μας φύλλων καὶ μάλιστα γιὰ τὸ ἀρθρο μὲ τίτλο: «Ἀντικοινωνικὲς αἰρέσεις» (ἀρ.φυλ. 674). Δύο εἶναι οἱ βασικοὶ ἰσχυρισμοὶ των:

α) Ἡ Ὁρθοδοξία δὲν ἔχει καμμία δουλειὰ μὲ τὰ κοινωνικά, οἰκονομικά καὶ πολιτικά ζητήματα τοῦ κόσμου. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐνδιαφέρεται μόνον γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ.

β) Ἐνας καλὸς Χριστιανὸς μπορεῖ νὰ ἐκτελῇ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀκολουθῇ ὅποιο κοινωνικὸ ἢ πολιτικὸ σύστημα τοῦ ἀρέσει, ὅπως π.χ. νὰ εἶναι καπιταλίστας, ἱμπεριαλίστας ἢ φασίστας, ἀφοῦ μάλιστα ὁ φασισμὸς σύνθημά του ἔχει τὸ: «Πατρίς, Θρησκεία, Οἰκογένεια».

Ἐπειδὴ πάρα πολλοὶ Χριστιανοὶ εἶναι ἐγκλωβισμένοι σ' αὐτὲς τὶς ξενόφερτες καὶ ἀντιχριστιανικὲς δοξασίες καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ ξέρουν ὅτι αὐτὲς εἶναι πράγματι ἀντιχριστιανικὲς, καὶ ἐπεὶ ἡ ἀντίθεσή των πρὸς τὶς ἐλληνορθόδοξες ἀνθρωποποιητικὲς, δημοκρατικὲς καὶ κοινωνικὲς παραδόσεις δὲν ἐκφράζεται φανερά καὶ δημοσίως μὲ ἀρθρα ἢ μὲ διαλέξεις ἀλλὰ κρυφά, ψιθυριστὰ καὶ ἀνεύθυνα, γι' αὐτὸ κρίνεται ἀπαραίτητη ἡ ἐναρξὴ στὶς στήλες τῶν Ἐπάλλεων ἑνὸς ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου γιὰ καλύτερη κατανόηση αὐτῶν τῶν θεμάτων καὶ γιὰ διάλυση ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων.

Ζητοῦμε, λοιπόν, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, νὰ μᾶς ἀποστείλετε εἴτε μὲ ἐπιστολὴ εἴτε μὲ ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο τὶς ἀπόψεις σας στὰ δύο ἀρχικὰ ἐρωτήματα:

α) Ἡ Ὁρθοδοξία διαλαμβάνει μόνον τὴν θρησκευτικὴ ζωὴ ἢ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις καὶ ἐκφράσεις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου;

β) Μπορεῖ ὁ Χριστιανὸς νὰ ἀρκῆται μόνον στὴν ἐκτέλεση τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀκολουθῇ ἀντιχριστιανικὸ τρόπο ζωῆς καὶ πολιτείας;

Ἀσφαλῶς ἡ χριστιανικὴ ζωὴ στὴν οὐσία δὲν εἶναι ἀπλὸ καθήκον ἀλλὰ χάρισμα καὶ εὐλογία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀποτέλεσμα πνευματικῆς ἀσκήσεως καὶ διεργασίας. Ἀκριβῶς λοιπὸν γι' αὐτὸ οἱ Ἐπάλλεις δημοσιεύουν τέτοιου εἶδους ἀρθρα καὶ γι' αὐτὸ θὰ ἀρχίσῃ ὁ σχετικὸς διάλογος γιὰ τὴν καλύτερη πληροφόρηση καὶ κατάρτιση ὅλων μας, μὲ σκοπὸ τὴν βίωση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ πολιτείας.

Περιμένουμε τὶς ἀπόψεις σας στὴν διεύθυνση: Ἐπάλλεις, Ζήνωνος 3, Τ.Κ. 104 31, Αθήνα, e-mail: epalxeis@otenet.gr.

Καταργεῖ το σπίτι του Αγίου Γερασίμου στα Τρίκαλα Κορινθίας;

Μέλη καὶ φίλοι των ΕΠΑΛΞΕΩΝ επισκέφθηκαν τα Τρίκαλα ἀνήμερα τῆς εορτῆς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ συμμετείχαν στὶς λαμπρὲς τελετὲς μαζί με χιλιάδες πιστῶν ἀπὸ ὅλη τὴν Ελλάδα.

Με ἐκπληξή, ὁμως, πληροφορήθηκαν ἀπὸ περιοίκους τῆς περιοχῆς ὅτι ἡ οἰκία των Νοταράδων, τὸ οικογενειακὸ σπίτι τοῦ Ἁγίου Γερασίου βρῖσκεται σὲ πολὺ κακὴ κατάσταση καὶ ἀπειλεῖται μὲ κατάρρευση. Ἀπὸ τὶς περιγραφὲς ἀφέθηκε νὰ ἐννοηθεῖ ὅτι αἰτία γιὰ τὴν κατάσταση αὐτὴ εἶναι ἡ ἀδιαφορία των σημερινῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ χώρου, των ἀπογόνων δηλαδὴ των Νοταράδων καὶ τοῦ Ἁγίου Γερασίου, μὲ τὴν προοπτικὴ τῆς πλήρους κατεδάφισης καὶ ἐκ των υστέρων ἀξιοποίησιν τοῦ χώρου γιὰ τὸ χτισμὸ ξενοδοχείων καὶ δωματίων. Σύμφωνα πάντα με τὶς μαρτυρίες περιοίκων, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτες ἀκουστήκε σὲ συνέδριο νὰ ομολογῇ ὅτι ντρέπεται πού εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἁγίου! Ἡ πληροφορία αὐτὴ, βεβαίως, ἀκούγεται ἐντελῶς ἀδιανόητη.

Ἀν συμβαίνει κάτι τέτοιο, χάνεται ἕνα σπουδαῖο κειμήλιο ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίου ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄλλου Νοταρά Ἁγίου Μακαρίου, πού ἀν βρισκόταν σὲ ἄλλη χώρα θὰ αποτελοῦσε πόλο ἐλξης γιὰ τὸν θρησκευτικὸ τουρισμὸ καὶ γιὰ προσκύνημα πιστῶν ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ὁ ἰδιοκτῆτης ἀντὶ νὰ ντρέπεται θὰ ἔπρεπε νὰ χαίρεται καὶ νὰ δοξολογῇ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν καταγωγὴ του, ἀξιοποιώντας ταυτόχρονα καὶ τὴν πολιτιστικὴ καὶ θρησκευτικὴ κληρονομιά του τόπου του.

Ἀξίζει νὰ ἐνδιαφερθεῖ κάποιος γιὰ τὸ θέμα αὐτό. Εἶναι γνωστὴ ἡ ευαισθησία των Κεφαλλονιτῶν γιὰ τὸν Ἁγίό τους, ἀλλὰ καὶ ὁ σεβασμὸς πού τρέφουν πρὸς αὐτόν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἴτε ζοῦν στὴν Ελλάδα εἴτε σὲ τὸ ἐξωτερικὸ. Ἀκόμη καὶ ἡ Περιφέρεια Πελοποννήσου καὶ ἡ Νομαρχία Κορινθίας οφείλει νὰ παρέμβει ὥστε νὰ διασωθεῖ ἕνα τόσο σημαντικὸ κτίσμα.

Ἀς ἐλπίσουμε ὅτι ἡ κρούση μας θὰ κάνει κάποιους νὰ συγκινηθοῦν.

Ἀναμένουμε τὶς θετικὲς ἀντιδράσεις των υπευθύνων ἀλλὰ καὶ ὅλων ὅσων σέβονται καὶ τιμοῦν τὸν Ἅγιο Γεράσιμον.

Γ.Β.Τ.

Ο Κλήρος στην Αντίσταση

Γεωργίου Τσούπρα, δρ. Θεολογίας

Τον Απρίλιο του 1941 οι Γερμανοί χτυπούνε πίσωπλάτα την Ελλάδα και προκαλούν την οπισθοχώρηση του νικηφόρου ελληνικού στρατού που κυνηγούσε τους Ιταλούς βαθεία μέσα στην Αλβανία. Στις 21 Απριλίου ο στρατηγός Τσολάκογλου αυτοβούλως συνθηκολογεί και παραδίδει τα όπλα στους εισβολείς, την ίδια ώρα που ακόμη κρατούσαν τα οχυρά και ο Ελληνικός Στρατός στην Πίνδο ήταν οργανωμένος και έτοιμος για μάχη. Από τότε ξεκινάει η περίοδος της ξενικής κατοχής που κρατάει σαράντα δύο σκοτεινούς και θανατηφόρους μήνες. Το δράμα των Ελλήνων είναι απερίγραπτο. Η πείνα

θερίζει πεντακόσιες χιλιάδες ανθρώπους, κυρίως των πόλεων. Το κρύο και η παγωνιά του χειμώνα του 1941 σπέρνουν την θανατηφόρα τους ανάσα σε όλες τις περιοχές και προκαλούν επίσης χιλιάδες ακόμη νεκρούς.

Οι κατακτητές σκορπούν τον τρόμο και τον θάνατο σε όλη τη χώρα, ξεκινώντας από την ηρωική Κρήτη, ως αντίποινα για την σθεναρή άμυνα που έδειξε ο λαός κατά την εισβολή. Από το Κοντομαρί και την Κάνδανο αρχίζουν να καίνε χωριά και να εκτελούν τους κατοίκους σε εφαρμογή του δόγματός της καθολικής ευθύνης που προεβδουν. Στα βόρεια οι Βούλγαροι πρωταγωνιστούν σε σφαγές και καταστροφές. Στη Δράμα και στο Δοξάτο οι σκοτωμένοι είναι χιλιάδες, όπως χιλιάδες είναι και οι εκτοπισμένοι. Αλλά και οι «πολιτισμένοι» Ιταλοί δεν πάνε πίσω. Στο έδαφος που τους παραχωρήθηκε καταστρέφονται δεκάδες χωριά και εκτελούνται εκατοντάδες αθώοι.

Τότε αρχίζει και η Αντίσταση. «Του Έλληνα ο τράχηλος ζυγό δεν υπομένει». Αρχίζουν να οργανώνονται ανταρτικά σώματα στα ορεινά μέρη όλης της Ελλάδας και σύντομα αρχίζουν οι μάχες με τους κατακτητές. Όπως είναι φυσικό, στα σώματα αυτά συμμετέχουν και οι κληρικοί και οι καλόγεροι των επαρχιών, παίρνοντας σε πολλές περιπτώσεις στο ένα χέρι το ντουφέκι και στο άλλο τη σημαία που πάνω της γράφει: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ, όπως έκαναν και οι παπάδες του 1821. Κάποιοι μένουν ονομαστοί για τη μαχητικότητα τους και το ύψος του παραδείγματός τους, όπως ο «παπα-Ανυπόμονος» Γερμανός Δημάκης, ηγούμενος της Μονής Αγάθωνος, ο «παπα-Κουμπούρας», ο «παπα-Φλέσσας», που συνοδεύουν τον Άρη Βελουχιώτη σε όλες τις περιστάσεις.

Σύντομα οι παπάδες και οι καλόγεροι που βγαίνουν στο βουνό φτάνουν τους εκατόν πενήντα, αγωνιζόμενοι με όλα τα ελληνικά αντιστασιακά σώματα (ΕΛΑΣ, ΕΔΕΣ κλπ.). Μαζί με αυτούς όμως αγωνίζονται και οι περισσότεροι παπάδες των χωριών, οι οποίοι μένουν στον τόπο τους αλλά κρυφά ενισχύουν την Αντίσταση με κάθε μέσο. Για το λόγο αυτό υφίστανται την εκδικητικότητα των κατακτητών και πάνω από διακόσιοι σκοτώνονται, πολλές φορές με φρικιαστικό τρόπο. Οι περισσότεροι εκτελούνται πρώτοι για παραδειγματισμό, αφού οι συνεργάτες των Γερμανών γνωρίζουν ότι κεφαλές στα χωριά στέκουν ο Παπάς, ο Δάσκαλος και ο Πρόεδρος. Χτυπώντας τους παπάδες, πιστεύουν ότι χτυπούνε την καρδιά του λαού. Στον Παλαμά, μάλιστα, τον Ιούλιο του '44 σκοτώνουν μόνο τον ιερέα Σπυρίδωνα Ξαρχά, ως αντίποινα για το σαμποτάζ στον Σταθμό της Ξυνιάδας. Στα μάτια τους ο παπάς αντιπροσωπεύει όλο το χωριό.

Το ίδιο γίνεται και στα μοναστήρια. Όπως κατά την Τουρκοκρατία έτσι και κατά την Κατοχή, τα μοναστήρια σε όλη την Ελλάδα γίνονται τα κρησφύγετα των αγωνιστών, οι μπαρουταποθήκες και τα νοσοκομεία τους, η απαντοχή και η ενίσχυσή τους. Οι καλόγεροι δίνουν τα πάντα στην Αντίσταση, γι' αυτό και υφίστανται τα αντίποινα των κατακτητών και των συνεργατών τους. Το αποδεικνύει το κάψιμο του Μεγάλου Σπηλαίου, η εκτέλεση των Μοναχών της Αγίας Λαύρας, η καταστροφή της Εικοσιφοίνισσας, ο βομβαρδισμός της μονής Αγίου Διονυσίου στον Όλυμπο. Και πάλι οι Βούλγαροι είναι πρωταθλητές στην αρπαγή και τη λεηλασία, με όσα κάνουν στο Άγιο Όρος, όπου αρπάζουν ό,τι πολύτιμο βρουν και βεβηλώνουν λείψανα και ιερά κειμήλια.

Μαζί με τους παπάδες και τους καλογέρους λίγοι Ιεράρχες εντάσσονται ενεργά στην Αντίσταση. Από αυτούς τους λίγους δύο μένουν ονομαστοί ως εμψυχωτές των ανταρτών. Είναι ο Ιωακείμ Κοζάνης, ο οποίος αναδεικνύεται σε αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης του Βουνού, και ο Αντώνιος Ηλείας κι αυτός πρωτοκορυφαίος της πολιτικής οργάνωσης της Αντίστασης. Και οι δυο, μετά από την απελευθέρωση και τον εθνικό διχασμό που ακολουθεί, καταδικάζονται από τη Σύνοδο, επειδή εντάχθηκαν στις τάξεις των Εαμιτών, που θεωρούνται τότε κομμουνιστές και εχθροί της Πατρίδας. Οι δυο τους, όμως, έπραξαν σύμφωνα με τη συνειδήσή τους και ο αγώνας τους είναι παράδειγμα εθνικής ανάτασης. Άλλοι αρχιερείς συντάσσονται με τους αντάρτες του ΕΔΕΣ, όπως ο μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, και δίνουν από το δικό τους μετερίζι τον ίδιο εθνικό αγώνα.

(συνεχίζεται)

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Φθινοπωρινή συνεστίαση

Τὴν **Κυριακή 9 Νοεμβρίου** καὶ ὥρα **1:30 μ.μ.** ἐν ὧσφι τῆς Σαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων πραγματοποιήθηκε ἡ φθινοπωρινή συνεστίαση τῶν Ἐπάλξεων στὴν κεντρικὴ τῶν αἴθουσα μὲ πλούσιο σπιτικὸ φαγητό, ἄφθονα κεράσματα καὶ παραδοσιακὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα. Τὴν ὥρα ποὺ ὅλοι καὶ ὅλα γύρω μας προκαλοῦν θλίψη καὶ ἀπογοήτευση, ἐμεῖς χαρήκαμε τὴν συντροφικότητα καὶ τὴν κοινωνικότητα ποὺ δημιούργησαν ἡ ζεστὴ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα, τὸ πηγαῖο κέφι καὶ ἡ ὁμαδικὴ ψυχαγωγία.

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὴν **Κυριακή 16 Νοεμβρίου** τὸ πρωῒ οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω πραγματοποιήσαν προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὸν Ἅγ. Νεκτάριο στὴν Καμάριζα Λαυρίου. Οἱ προσκυνητὲς παρακολούθησαν τὴν θεία λειτουργία, ἄκουσαν τὰ σοφὰ λόγια τοῦ π. Νεκταρίου Βιτάλη καὶ ἐνοιώσαν στὴν παρουσία τῶν ἀνθρώπων ποὺ τὸν περιστοιχίζαν τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ πνευματικούς ἀνθρώπους πρὸς δική των πνευματικὴ ἐνδυνάμωση καὶ καλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τους. Αὐτὸ βεβαίως στὸ ὁποῖο ὑπολόπι-μεθα ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ δὲν εἶναι πλέον οἱ πνευματικὲς εὐκαιρίες ἀλλὰ ἡ διάθεσή μας γιὰ ἐφαρμογὴ στὴν πράξη τῶν ὧσων ἀκοῦμε, γιὰ συνεργασία καὶ γιὰ κοινωνικὴ προσφορά.

Ἑνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Τὴν **Κυριακή 2 Νοεμβρίου** στὶς **7:00 μ.μ.** στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, Ὀμόνοια μί-

λησε ὁ θεολόγος κ. Β. Τσούπρας, ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλξεων, μὲ θέμα: «*Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα*». Στὴν ὁμιλία του ὁ κ. Τσούπρας τόνισε τὴν ἀνιδιοτελεῖ προσφορά τῶν ἀνάργυρων ἱατρῶν ποὺ ἐντασσόταν στὸ κοινοτικὸ πνεῦμα τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων καὶ ἐπεσήμανε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ τὸ πνεῦμα αὐτὸ στὶς ἡμέρες μας πρὸς τόνωση τόσο ἡμῶν τῶν ἰδίων ὅσο καὶ πρὸς κοινὴ πρόοδο καὶ εὐημερία.

Ἐπίσης, στὴν ἰδια αἴθουσα τὴν ἰδια ὥρα τὴν **Κυριακή 16 Νοεμβρίου** μίλησε ὁ π. Χρυσ. Χρυσόπουλος μὲ θέμα: «*Οἱ Χριστιανοί, τὸ ἀλάτι τῆς κοι-νωνίας*», τὴν **Κυριακή 23 Νοεμβρίου** ὁ κ. Γεώρ. Τσούπρας, δρ. θεολογίας, μὲ θέμα: «*Η προσφορά*

τοῦ κλήρου στὴν Ἐθνικὴ Αντίσταση.», καὶ τὴν **Κυριακή 30 Νοεμβρίου** ὁ δρ. Στέργιος Σιούτης, μὲ θέμα: «*Πρόσωπα μὲ ἀναπηρία. Ἀναζητήσεις καὶ προοπτικές*». Περιλήψεις τῶν ὁμιλιῶν δημοσιεύονται σὲ ἄλλες στήλες τῆς ἐφημερίδος καὶ στὸ ἐπόμενο φύλλο.

Ἀσημίνα Τσάμου

«Πρόσωπα με αναπηρία, αναζητήσεις και προοπτικές»

Στέργιου Σιούτη, Πτυχιούχου Παιδαγωγικῶν καὶ Κοινωνικῶν Επιστημῶν, Δρ. Τμήματος Ψυχολογίας Παντείου Πανεπιστημίου

Ἀτομα με ειδικές Ἀνάγκες

Ὁ ὅρος ἄτομα με ειδικές ἀνάγκες εἶναι ἀρκετὰ ευρὺς καὶ περιλαμβάνει ὅλα το κοινωνικῶς αποκλεισμένα ἄτομα. Ἄτομο με ειδικές ἀνάγκες, θεωρημένο μόνο με τὴν ἐννοια τὴν ἀναπηρίας, θεωρεῖται ὁ ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἀντιμετωπίζει μία ἢ περισσότερες ἀναπηρίες, οἱ ὁποῖες εἶναι πιθανὸ νὰ ἐμποδίζουν τὴν επαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ του ἐνταξη.

Κατηγοριοποίηση

Τὰ ΑμεΑ αποτελοῦν μία ἀνομοιογενὴ ομάδα, διότι ἀντιμετωπίζουν αἰσθητηριακές, σωματικές, νοητικές, συναισθηματικές ἀναπηρίες.

Αιτίες πρόκλησης

Ὁ αιτίες πρόκλησης μπορεῖ νὰ εἶναι προγεννητικές, περιγεννητικές καὶ περιβαλλοντικές.

Διαχρονικές αντιλήψεις καὶ στάσεις ἀπέναν-τι στα ἄτομα με ἀναπηρία

Πρόκειται γιὰ μία πολυσύνθετη κατάσταση, ἡ ὁποία συνδέεται τόσο με τὶς υφιστάμενες κοινωνικὲς συνθήκες που επικρατοῦν, ὅσο καὶ με τὰ χαρακτη-ριστικὰ τῆς προσωπικότητας τῶν ἀτόμων.

Στάσεις ἀπέναντι στὴν ἀναπηρία

Στοιχεῖα ἀπὸ ἐρευνες παγκοσμίως ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων τῶν ἀτόμων με ἀναπηρία ὡς πρὸς τὴν ἀναπη-ρία τους ἀναδεικνύουν διαφορετικές στάσεις σε σχέ-ση με τὴν ηλικία, τὸ φύλο, τὴν ἐθνότητα, τὴν θρη-σκευτικὴ πίστη καὶ τὴν οικονομικοκοινωνικὴ θέση ἀτόμων ἢ κοινωνικῶν ομάδων.

Οικογένεια καὶ ἄτομα με ἀναπηρία

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία μετασχηματίστηκε στὸν 20ο αἰῶνα ἀπὸ ἀγροτικὴ - παραδοσιακὴ σε ἀστικὴ - σύγχρονη, με ἀποτέλεσμα τὶς ἀλλαγές καὶ στὴν ἑλ-ληνικὴ οικογένεια.

Οικογένειες ΑμεΑ

Οἱ οικογένειες αὐτές ἀντιμετωπίζουν διαφορετικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν φύση καὶ τὴν σοβαρότητα τῆς ἀναπηρίας τοῦ προσώπου ΑμεΑ.

Υπηρεσίες υποστήριξης καὶ παρέμβασης

Στὴ βελτίωση τῆς ποιότητας ζωῆς τῶν ἀτόμων με ἀναπηρία καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τους συμβάλλουν διαφορετικὲς υπηρεσίες, οἱ ὁποῖες, ἐφό-σον λειτουργοῦν αποτελεσματικὰ, ἐπιφέρουν τὰ ἀνάλογα ἀποτελέσματα. Ὡς στόχος γιὰ τὸ μέλλον θα πρέπει νὰ εἶναι ὁ καθολικὸς σχεδιασμὸς ὁλῶν τῶν υπηρεσιῶν τῆς χώρας μας, ἐτσι ὥστε, λειτουρ-γώντας αποτελεσματικὰ, νὰ ὠφελοῦν τὸν πολίτη.

Στὴν ἐπιτυχία τῶν παραπάνω στόχων μποροῦν νὰ συμβάλουν καὶ τὰ ΑμεΑ με συλλογικὴ προσπάθεια.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ
Ἰδιοκτησία: **Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»**
Ἐκδότης: **Βασίλειος Τσούπρας**, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr • **ἴστοσελίδα:** www.epalxeis.gr
Προαιρετικὲς Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

π. Σακαγιάννης Νικόλαος	50 €	Ρασσιά Χριστίνα	50 €	Εὐχαριστοῦμε τοὺς συνδρομητὲς καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν μὲ κάθε δυνατό τρόπο, γιὰτὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσιές.
Κ.Α.	10 €	Σκιαδὰ Εὐανθία	10 €	
Τ. Μ.	40 €	Σαλεμή Μαρία	10 €	
Κουλάνδρου Ἀργύρης	10 €	Κανελλόπουλος Δημήτριος	20 €	
Ἀμπαντζίδη Πίτσα	10 €	Μαυροφόρου Σοφία	20 €	
Κοτρωνάκη Ἐλευθερία	20 €	Σπύρου Βασίλης	10 €	

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλξεις